

L'estrany paper de la Fiscalia en el judici de Trapero

Miguel Ángel Carballo i Pedro Rubira protagonitzen interrogatoris caòtics, plens de conjectures i valoracions, davant la permissivitat de la magistrada Concepción Espejel

Josep Lluís Trapero sortint de l'Audiència Nacional el primer dia de judici. | ACN

La solemnitat del Tribunal Suprem ja queda lluny i el judici contra els Mossos d'Esquadra que aquests dies se celebra a l'Audiència Nacional sembla un senzill tràmit administratiu. El paper del tribunal i de la Fiscalia ho exemplifiquen. El ministeri públic ha protagonitzat interrogatoris desordenats, valoracions de les respostes dels testimonis i repreguntes sobre aspectes que el declarant ja havia respost. I el tribunal ha reaccionat amb una estranya permissivitat. Fins dimecres no ha intentat marcar més de prop els fiscals Miguel Ángel Carballo i Pedro Rubira.

Una de les característiques de Manuel Marchena en el judici del procés va ser la rigidesa que va imposar en la pràctica de la prova testifical. El president de la sala segona del Suprem tallava sense cap mirament les acusacions i les defenses quan considerava que la pregunta no era pertinent, ja havia estat resposta o incloïa una valoració de l'interrogador que no es podia permetre. La seva víctima preferida era l'advocada de l'Estat, Rosa María Seoane, i també alguns dels advocats defensors. Alguns dels interrogatoris van acabar sent una autèntica batalla dialèctica amb el president de la sala, que pràcticament sempre acabava imposant el seu criteri. Això no passa a l'Audiència Nacional.

A diferència de Marchena, la magistrada Espejel -conservadora, propera al PP i que va presidir el

tribunal que va condemnar els joves d'Altsasu- ha donat via lliure en pràcticament totes les sessions fins ara a Carballo i Rubira. Els dos fiscals de l'Audiència Nacional han pogut preguntar, repreguntar, fer conjectures, plantejar hipòtesis i qüestionar els testimonis sobre fets que no van succeir. I, fins i tot, respondre de manera malhumorada a la presidenta de la sala. No va ser fins dimecres que la magistrada no va insinuar un principi de canvi de criteri.

[noticia]196590[/noticia]

La resposta que no arriba

"No esperi que les respostes del testimoni satisfacin les seves expectatives". Aquesta era una de les expressions habituals de Marchena en el judici del procés, quan defenses o acusacions insistien sobre un aspecte que el testimoni ja havia respost o havia dit que no sabia o no recordava. Aquesta setmana, en un dels interrogatoris més importants del procediment al comissari Joan Carles Molinero -l'any 2017 era comissari superior dels Mossos i un dels encarregats de detenir el president Carles Puigdemont-, el fiscal Miguel Ángel Carballo ha intentat per activa i per passiva que el testimoni respongués, sense èxit, allò que volia escoltar. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/196590/batlle/molinero/blinden/trapero/mossos/dels/atacs/fiscalia>)

Un exemple clar es va produir amb les preguntes sobre Escoles Obertes, la iniciativa que volia ocupar els centres de votació els dies previs a l'1-O per evitar que fossin tancats abans de la votació. Durant aquest moment de l'interrogatori va succeir una mena de diàleg entre fiscal i testimoni, davant la passivitat de la presidenta de la sala: "No van entendre que els actes d'Escoles Obertes eren actes preparatoris del referèndum?", "No van pensar que això no era natural?", "Pensaven que realment a aquella gent li havia donat per passar la nit allà?", "Pensaven que no tenia res a veure amb el referèndum?"

Davant la pressió de Carballo, Molinero va insistir en defensar la tasca dels Mossos, que van visitar els centres de votació en alguns casos fins a tres vegades i van aixecar més de 4.000 actes. "No hi havia activitats relacionades directament amb el referèndum. Hi ha activitats de caràcter festiu, esportiu, lúdic... No hi havia urnes, ni paperetes, ni ordinadors", va explicar. I va deixar clar que van fer tot el que van poder per complir l'ordre del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). "I va servir d'alguna cosa?", va etzibar el fiscal. "D'entrada, perquè 239 col·legis no obrissin", va respondre el testimoni. "I no podria ser que això fos perquè el director dels centres decidissin no obrir?", va insistir el fiscal. "En tot cas, vam donar compliment a l'ordre del TSJC", va respondre Molinero.

Amb tot, aquesta setmana també s'ha vist un principi de canvi de criteri en Concepción Espejel. Si en l'interrogatori de dimarts els fiscals van poder fer i desfer davant del silenci de la sala, en el dimecres Espejel va marcar molt més de prop Carballo. En menys d'una hora, la magistrada va cridar l'atenció en diverses ocasions al fiscal per les preguntes a Molinero: "Senyor fiscal, això ja li ha respost", "Senyor fiscal, no faci conjectures", "Senyor fiscal, formuli la pregunta d'una altra manera".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=bPpXYY69aaU>

Interrogatoris caòtics

Però més enllà de la insistència de la Fiscalia, Carballo i Rubira també han protagonitzat interrogatoris sorprenentment caòtics en un judici d'aquesta dimensió. Un cas que ho exemplifica va ser durant les preguntes al número dos de Daniel Baena, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195689/fiscalia/numero/baena/es/fan/embolic/amb/correu/trapero>) el responsable dels atestats de l'1-O. Entre plans d'actuació, pautes, correus i dates, fiscal i testimoni es van fer un embolic que va portar de corcoll també el tribunal. En molts moments, ni Carballo ni l'agent van ser capaços de concretar de què parlaven, a quin dia es referien o qui eren els interlocutors a què feien referència.

"Miri de concretar les dates perquè és important. Pot consultar les notes", va suggerir la magistrada Espejel. "Parlem de les pautes d'actuació o del pla Àgora?", preguntava, perdut, el testimoni. "Jo no parlo del pla Àgora perquè jo sé de què parlo. Del pla d'actuació de que demana la Fiscalia...". En ple caos, amb més de 4.000 correus per revisar, amb els membres del tribunal xiuxiuejant amb els micròfons oberts -una pràctica també habitual durant aquest judici-, el fiscal va demanar "30 segons a la sala" per fer unes comprovacions. La sala, però, va optar per concedir-li un quart d'hora.

[noticia]196617[/noticia]

La gran decisió de la Fiscalia

Sigui com sigui, la gran decisió que ha prendre la Fiscalia es veurà la final del judici, quan haurà de decidir si manté l'acusació de rebel·lió o canvia a la sedició. En la primera sessió, els fiscals van argumentar que mantindrien, per ara, el delictes que havien dit des de bon principi, però van admetre que no eren aliens a la sentència del Tribunal Suprem. L'alt tribunal espanyol, superior jeràrquicament a l'Audiència Nacional on es jutgen els Mossos i l'excúpula d'Interior, va condemnar els líders independentistes per un delictes de sedició.

La Fiscalia sap que seria difícil d'argumentar una acusació de rebel·lió per uns fets que ja han estat jutjats al Suprem i on el tribunal no ha vist aquest delictes. Encara més tenint en compte que els acusats a l'Audiència Nacional -Josep Lluís Trapero, Cèsar Puig, Pere Soler i Teresa Laplana- són subordinats d'un Govern que va tirar endavant l'1-O i la declaració d'independència, però que no va ser condemnat per rebel·lió.